

Sak 2: Uttalelser

2.1 Uttalelse 1

1 **Et EU-kritisk storting må sette foten ned mot EU-tilpasning på tvers av nasjonale interesser**

2 Stortingsvalget ga langt flere representanter til partier som sier nei til EU-medlemskap enn til
3 ja-partier. Til sammen har nei-partiene Senterpartiet, SV, Rødt, Fremskrittspartiet og Kristelig
4 Folkeparti fått 81 representanter, en framgang fra 73 representanter i det forrige Stortinget.
5 Ja-partiene Høyre, Venstre og MDG har bare 35 representanter (ned fra 47). Mindre enn én av
6 fire velgere ga sin stemme til partier som vil starte en medlemskapsprosess.

7 Arbeiderpartiet har ikke et programfestet standpunkt til EU-medlemskap, men et betydelig
8 antall av partiets stortingsrepresentanter er mot EU-medlemskap. Dermed er det et klart nei-
9 flertall på Stortinget.

10 Nei til EU forventer at det slås fast at den nye regjeringen har som grunnlag at det ikke er
11 aktuelt å søke om EU-medlemskap eller starte en prosess for medlemskap de neste fire
12 årene. Forslag om å innlemme Norge i EUs tollunion må avvises.

13 Nei til EU forventer også at nei-flertallet på Stortinget setter foten ned mot EU-tilpasning som
14 begrenser norsk politisk handlefrihet og suverenitet. Handlingsrommet i EØS-avtalen må
15 være mer enn bare ord.

16 Vetoretten i EØS (også kalt reservasjonsretten) må brukes mot de fem resterende
17 rettsaktene i EUs fjerde energipakke, herunder ACER-forordningen og el-markedsdirektivet.
18 Dette legger grunnlaget for å ta tilbake nasjonal kontroll over strømmen og strømprisene.
19 Verken Norgespris eller strømstøtte hjelper bedrifter som rammes av prissmitten fra EUs
20 strømmarked. EUs nye versjoner av fornybardirektivet og bygningsenergidirektivet, som
21 pålegger hurtigspor for konsesjonsbehandling av vindkraft og økte boligkostnader, må også
22 avvises.

23 Nei til EU krever at Stortinget ikke avstår suverenitet til EU-organer, direkte eller indirekte via
24 EØS-tilsynet ESA. Behandlingen av slike saker må følge Grunnloven § 115, som krever tre
25 fjerdedels flertall for å fatte vedtak.

26 Den norske arbeidslivsmodellen må forsvares. Forsøk fra EØS-tilsynet ESA på å overprøve
27 norske reguleringer av arbeidslivet, som forbudet mot innleie fra bemanningsforetak rundt
28 Oslofjorden, må avvises. Hvis EU-kommisjonen kommer med krav om innføring av EUs
29 minstelønndirektiv, må det avvises med et veto i EØS.

30 Vetoretten må tas i bruk mot EU-forordningen om kritiske råvarer. Forordningen er utformet
31 etter EUs behov for mineralressurser, og ikke ut fra norske interesser. Lokaldemokratiet,
32 andre næringer, natur og urfolks rettigheter settes til side.

33 Nei til EU krever veto mot EUs avløpsdirektiv. God avløpsrensing er viktig for helse og miljø,
34 men EUs reviderte avløpsdirektiv er ikke tilpasset norske forhold! Dersom direktivet blir
35 innført i EØS vil norske kommuner møte enorme økonomiske utfordringer, uten at tiltakene i
36 store deler av landet gir en effektiv miljøgevinst.

37 Europeisk samarbeid på helse er ønskelig, men en ensidig tilpasning til EUs helseunion vil
38 svekke den offentlige helsesektoren og kan føre til persondata på avveie. Norge kan ikke gi
39 fullmakter til EUs krisemyndighet HERA, som er et departement innenfor EU-kommisjonen.
40 Beredskap for medisiner og medisinsk utstyr ivaretar vi best gjennom et bredt internasjonalt
41 samarbeid, og ved å legge til rette for nasjonal produksjon.

42 Nei til EU ønsker demokratisk forvaltning av digital teknologi som ivaretar befolkningens
43 grunnleggende rettigheter, som ytringsfrihet, og bygger på åpenhet og en offentlighet som
44 har demokratisk kontroll med digitaliseringen. Forslaget til lov om digitale tjenester, som
45 gjennomfører EU-forordningen Digital Services Act (DSA), medfører suverenitetsoverføring.
46 Blant annet foreslås det å gi ESA myndighet til kontroll i Norge av store nettbaserte
47 plattformer og søkemotorer. Vi krever at regjeringen ikke innfører EU-forordningen om
48 digitale tjenester (DSA), og i stedet arbeider for en nasjonal regulering som er målrettet,
49 demokratisk forankret, og i tråd med Grunnloven.

2.2 Uttalelse 2

1 **Nei til EU krever veto mot de nye energidirektivene**

2 Denne våren innførte Ap-regjeringen fornybardirektivet, bygningsenergidirektivet og
3 energieffektiviseringsdirektivet i EUs fjerde energipakke, noe som kostet partiet
4 regjeringssamarbeidet med Senterpartiet. Det la til rette for at nye utgaver av disse tre
5 direktivene allerede nå er på trappene for Norges del.

6 Det nye bygningsenergidirektivet er allerede sendt ut på høring, og flere av EUs medlemsland
7 har allerede støtt på problemer med å oppfylle forpliktelsene i det nye fornybardirektivet. De
8 nye utgavene sementerer og forverrer problemene ved EUs fjerde energipakke, og må derfor
9 avvises.

10 **Bygningsenergidirektivet**

11 Bygningsenergidirektivet var sammen med fornybardirektivet det mest kontroversielle av det
12 regjeringen innførte tidligere i år fra fjerde energipakke. Dette direktivet fremmet krav om å
13 lage strategier og veikart for å rehabilitere alle bygg, både offentlige og private, med mål om
14 at de blir energinøytrale innen 2050. Den nye utgaven legger enda strengere føringer for
15 denne rehabiliteringen, og inneholder konkrete frister for gjennomføringen av ulike tiltak.
16 Blant annet skal alle offentlige bygg være energinøytrale allerede innen 2027, og alle nybygg
17 være det innen 2030. EU har videre satt opp en trinnvis nedtrapping av energiforbruket i
18 boligbygg ved hjelp av flere prosentmål i tiårene fremover.

19 Nei til EU har ved flere anledninger påpekt at bygningsenergidirektivet ikke åpner for nok
20 lokal tilpasning. Klimaforskjellene i Europa gjør at norske husholdninger bruker fire ganger så
21 mye strøm som en gjennomsnittlig husholdning i Europa, noe som gjør en innføring av
22 direktivet her mye mer kostbar. Norges Bank har regnet ut at det i snitt vil koste 450 000
23 kroner for en norsk husholdning. Dette kan ikke aksepteres når utslippet fra bygninger i
24 Norge relativt sett er svært mye lavere enn i EU. Dessuten har det vært tvilsomt om direktivet
25 i det hele tatt er EØS-relevant, da reguleringer av bygninger i Norge ikke bør ses på som et
26 grensekryssende spørsmål. Dette skal være en forutsetning for at det innlemmes i EØS-
27 avtalen.

28 **Fornybardirektivet**

29 I forbindelse med EUs fjerde energipakke, var fornybardirektivet kontroversielt særlig på
30 grunn av de korte saksbehandlingsfristene i vindkraftprosjekter. Pålegget om maksimal
31 saksbehandlingstid på to år skilte seg vesentlig fra den gjennomsnittlige
32 saksbehandlingstiden for vindkraft i Norge, som ligger på rundt seks år. En så dramatisk
33 innsnevring vil etter alt og dømme få store konsekvenser for lokaldemokratiets mulighet til å

34 påvirke, noe som er svært uheldig når vindkraft allerede er et svært betent politisk tema i
35 Norge.

36 I det reviderte fornybardirektivet strammes kravet inn ytterligere. Det inneholder krav om at
37 medlemslandene skal peke ut såkalte akselerasjonsområder der fornybarprosjekter skal
38 utvikles for å nå utslippsmålene for 2030. Saksbehandlingsfristen for prosjektene innenfor
39 disse områdene skal ikke overstige ett år. Prosjekter i andre områder, som for eksempel kan
40 ha sårbar natur, skal fortsatt behandles på maksimalt to år, men som kjent er dette allerede
41 en svært kort frist for Norges vedkommende.

42 Oppfølgingen av direktivet har allerede vist seg som problematisk i EU. Kommisjonen har gitt
43 Malta, Slovakia og Polen kritikk for ikke å iverksette direktivet godt nok, og den har ikke minst
44 gått til sak mot Sverige i EU-domstolen for ikke å ha varslet tiltak for å innlemme direktivet i
45 sin nasjonale lovgivning. Dette dreier seg blant annet om tiltak for nettopp å fremskynde
46 konsesjonsprosessene for fornybarprosjekter. Den svenske regjeringen har iverksatt et
47 arbeid for å utforme tiltak, men det er grunn til å tro at direktivet her er kontroversielt. Dette
48 bør være et klart varsku for Norges del om at det reviderte fornybardirektivet ikke egner seg
49 for norske forhold, og at det vil bli svært krevende å implementere her til lands.

50 Også det reviderte energieffektiviseringsdirektivet byr på problemer. Her skjerpes kravene
51 om å redusere energiforbruket, noe industrien tidligere har vært bekymret for at hemmer
52 utvikling og klimaomstilling i norsk næringsliv. Det reviderte direktivet inneholder også krav
53 til at det offentlige skal redusere sitt energiforbruk med en sjettedel innen 2030 fra 2021-
54 nivået.

55 Nei til EU mener at de grunnleggende problemene ved EUs fjerde energipakke ikke bare
56 består, men også forverres gjennom de reviderte utgavene av de tre direktivene. De må
57 derfor avvises, og Norge må legge ned veto mot å innføre disse gjennom EØS-avtalen.

2.3 Uttalelse 3

1 Forslag fra Arne Byrkjeflot:

2 **EØS-avtalen verner ikke mot toll fra EU slik vi ble lovt.**

3 EU varsler toll på ferrosilisium fra norsk industri. Tollen rammer hjørnesteinsbedrifter over
4 hele landet. Da EØS-avtalen ble innført var det et hovedargument at Norge da ble beskyttet
5 mot antidumpingtiltak. Tollen viser at det ikke stemmer. Siden Norge og Island leverer 47%
6 av all import av ferrosilisium til EU så er denne tollene direkte rette mot Norge og andre EFTA-
7 land. Det er en uvennlig handling.

8 EU bruker §112 i EØS-avtalen som begrunnelse. Den sier at tiltak kan gjennomføres «dersom
9 alvorlige økonomiske, samfunnsmessige eller miljømessige vanskeligheter som kan vedvare,
10 er i ferd med å oppstå i en sektor eller innen et distrikt». Når vi hevder at Norge kan beskytte
11 norsk næringsliv mot de høye strømprisene, er svaret nei det kan vi ikke. Kan EU, så kan vel
12 Norge også.

13 Leder i norsk Industri mener at dette viser at vi må knytte oss enda sterkere til EU. For det
14 første overdriver han virkningen av denne tollene for norsk industri. Sannsynligvis blir det
15 innført en minstepris med toll for de som leverer under minstepris. Det lever norsk industri
16 godt med. For det andre er dette nok et tegn på at EUs taper i konkurransen og at EU svekkes

17 som marked mens veksten skjer i Asia og Sør-Amerika. EUs marked er fortsatt viktig for
18 norsk industri, men vekst krever å rette seg inn der veksten skjer. Når pris på råvarer som
19 olje, gass, gjødsel og metaller stiger er det bra for Norge, men dårlig for EU. Norge er helt
20 avhengig av å fastsette både rente og valutakurs uavhengig av hva som måtte passe EU. Vi
21 har heller ingen interesse av å bli part i EUs handelskriger.

22 Uten innstilling fra styret

23 Begrunnelse: Bør innarbeides i andre uttalelser